

ZÁ•KEĀ~NĀ• ZBRAĀ† - JED 1.

PondĀ•lĀ-, 26 bĀ™ezen 2018

Jsem na chalupĀ. Jaro sem ještĀ nedorazilo. SnĀhu všude plno. Na bĀĀky to ale není, tak mám Ā•as se prohrabovat starými zápisky, kdy mnou vládl fenomén novinaĀ™iny. Náhoda tomu chtĀla, kdyĀ narazím na poznámky k Ā•lánku „ZákeĀ™ná zbraĀ^ – JED“. ZaĀ•iná slovy Sokrata k jeho ĀĀákĀ™m: „ZasvĀtíte-li svĀĵ ĀĀ filozofii, nemusíte se bát smrti.“

VzápĀtí vypil pohár s odvarem jedovatého bolehlavu. ÚĀ•inek – paralyzuje dýchací svalstvo a pĀ™ivodí smrt. Sokrates tak zemĀ™el udušením pĀ™i plném vĀdomí… Jak víme, vĀhlasný filozof byl té dobĀ v Athénách tribunálem odsouzen na smrt za „neuznávání státem uznávaných bohĀ, zavádĀní nových boĀĀstev a kaĀĀení mládeĀĀe." Hrdý a stateĀ•ný Sokrates jed vypil bez nátlaku, aby mohl odejít v míru a pokoji, obklopen svými blízkými. P.S. obĀalobĀ, která stála Sokrata ĀĀivot, byl i Ā•lánek o zavádĀní nových bohĀ. Sokrates opravdu nazval hlas svého vnitĀ™ku bohem a nazval ho daimonion. Tento hlas pak mĀĀ Ā•lovĀka provázet celým ĀĀivotem a radit mu, jak se v nĀkterých situacích zachovat. Velký filozof tedy zemĀ™el kvĀli nepochopení (nebo nechtĀní pochopit) svých spoluobĀanĀ - a samozĀ™ejmĀ politice. Jeho nejslavnĀjším výrokem je urĀ•itĀ slavné "Vím, ĀĀe nic nevím." Toto se vykládalo rĀznĀ, zjednodušenĀ se dá Ā™íci, ĀĀe Sokrates zjistil, ĀĀe Ā•lovĀk nemĀĀĀe vĀdĀt všechno, a Ā•ím moudĀ™e více si to uvĀdomuje. Další slavný výrok zní "Poznej sama sebe!" Tím chtĀl filozof upozornit, ĀĀe nejvíce bychom mĀ znát své vlastní nitro a svĀĵ daimonion a aĀĀ poté zkoumat jiné a okolní vĀci. O jeho hádavé a hašteĀ™ivé ĀĀenĀ XantipĀ se toho napovídalo aĀĀ moc...

Tisíce, moĀĀná statisíce, reĀĀimĀ™ Ā•i mocným jednotlivĀ™ nepohodlných lidí v historii naší civilizace, to štĀstí nemĀĀlo. Byli úkladnĀ zavraĀĀĀni rozliĀnými jedy. Je doloĀĀeno, ĀĀe pĀ™ed zákeĀ™nými a niĀ•eho se mĀ traviĀi se tĀ™ásli nejmocnĀjší muĀĀi i ĀĀeny, panovníci, váleĀ•níci, vlivní milenci Ā•i milenky, a tato hrozná hrozba s nevyhnula ani duchovenstvu. Historie jedĀ™ je velmi pestrá. “Všechno je jed, ve všem je jed, záleĀĀí na jeho dávce“; Ā™ekl v 16. století otec toxikologie, stĀ™edovĀky uĀ•enec Paracelsus. MĀĀ pravdu, a má ji dodnes. Ano, léky, které nám prodluĀĀují ĀĀivot nebo léĀí tĀlo i duši, mohou pĀ™i nesprávném dávkování zabítet. A naopak - vyloĀĀené jedy mohou pomáhat a v malém mnoĀĀství být zdraví prospĀšné. SmrtelnĀ „otrávit“; nás mĀĀĀe napĀ™íklad i Ā•istá pitná voda pokud ji vypijeme v ten ráz pĀ™íliš velké mnoĀĀství. Podrobnosti si nechám zatím pro sebe, na pĀ™íštĀ…